

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Peter Hansen-Nord (V):

Trods det meget fremskredne tidspunkt synes jeg alligevel, at L 218 – sent fremsat, hurtigt behandlet, nogle og halvtredsindstyre ændringsforslag – skal have et par ord med på vejen. Her har vi fat i tilfældighedernes paradis, som regeringen har plaget sig selv med helt tilbage fra 1993 med CO₂-afgifter og senere grønne afgifter.

Jeg må sige, at de ændringsforslag, vi her ser, jo også er et udtryk for problematikken omkring afgrænsning mellem rumvarmeafgift, let proces og omvendt. Vi mangler i øvrigt et lovforslag, synes jeg, der tog lidt mere højde for fordelingen mellem let proces og tung proces. Men forvirringen er total, det er u håndterlige politiske redskaber, man her anvender.

Regeringen har valgt at dele forslaget, og det er så måden at få siksakket sig igennem, og det har jeg forståelse for at man har gjort. Vi kan så undlade at stemme til den ene del af lovforslaget, mens vi selvfølgelig helt klart under lovforslagets del B må stemme klart nej. Det er her, regeringen stille og roligt scorer kassen på små to mia. kr. ved at fremrykke afregningstidspunktet for nogle indbetalinger af energiafgifter, CO₂-afgifter m.v.

Jeg synes ikke, at vi i udvalgsarbejdet, som har været meget forjaget, er nået ind til benet af den her problematik. Det kunne vi måske heller ikke have forventet ville ske. Jeg må kun i almindelighed på erhvervslivets vegne udtrykke de frustrationer, som alle disse ændringer i øvrigt også medfører.

Der er det vidunderlige ved de grønne afgifter, at hver gang man forsøger at løse et problem, så skaber man ti nye, og det er dette forslag for så vidt også udtryk for. Jeg tror, der er behov for, at man snart begynder at overveje andre politiske instrumenter til at styre sin miljøpolitik.

Eva Møller (KF):

Også jeg skal på trods af det fremskredne tidspunkt give lovforslaget nogle ord med på vejen og desværre ikke nogle velvillige ord.

Jeg synes, at hele komplekset om afgifter, rumvarmeafgifter og afgifterne på let og tung proces bliver værre og værre. Vi ser hver eneste gang regeringen forsøge at løse problemerne, men i virkeligheden skabes der blot problemer, og man har absolut ingen forståelse for virksomhedernes problemer. Man er kun optaget af det problem, der hedder at få fyldt penge i statskassen.

Det har ustandselig, siden Folketinget vedtog disse love, forlydt, at energiafgifterne skulle tilbage til virksomhederne i form af energitilskud, og alligevel kan vi nu i et svar fra skatteministeren i forbindelse med dette lovforslag se, at regeringens egen forventning er, at der ved slutningen af året 1997 vil ligge 541,3 mio. kr. tilbage i statskassen, som altså ikke er kommet tilbage til virksomhederne. Det giver naturligvis statskassen et hårdt tiltrængt løft, det giver nogle renteindtægter osv., men det giver altså også det erhvervsliv, som man siger ikke på nogen måde belastes med dette forslag, en belastning, fordi de i den periode, hvor statskassen holder på pengene, har et likviditetstab.

Og jeg skal sige, at vi er ganske uforstående over for, at man ikke vil medvirke til at sikre, at der kommer nogle færre penge ind i statskassen, for meningen med disse afgifter har jo – stadig ifølge regeringen selv – på intet tidspunkt været, at man skulle have flere penge ind i statskassen. Det har hele tiden heddet, at forslagene var provenuneutrale, for hver eneste krone, der kom ind, blev betalt tilbage igen. Det sidste mangler vi stadig at få dokumentation for.

Vi kunne fra konservativ side have ønsket yderligere lettelse for turisterhvervet, som er hårdt trængt. Vi har registreret, at regeringen har gjort noget ved at lade energi på gas til madlavning gå over til let proces.

Vi kunne have ønsket nogle lettelse for de vindmølleproducenter – som regeringen jo ellers i anden sammenhæng både er så stolt af og har så megen sympati for, når vi skal opfylde diverse energiplaner – således at det blev muligt fortsat at producere vindmøllevinger til en konkurrencedygtig pris. Det ved vi vil være slut om nogle år. Når rumvarmeafgiften for alvor slår igennem, så er man ikke i stand til at hærde disse vinger.

Det samme gælder for store skibe: De kan ikke godkendes i Lloyds skibsregister.

Vi kunne også godt have ønsket, at man levede op til det løfte, statsministeren kom til at give engang ovre i sin valgkreds om, at farvning og